

Klinisk praksis i Vietnam

Vietnam har mere end 4000 års erfaring med 'traditionel kinesisk medicin' og akupunktur, som oprindeligt spredte sig dertil fra det kinesiske hovedland. Da franskmændene indtog Vietnam i 1885 forbød de traditionel kinesisk medicin, men ikke vietnamesisk akupunktur, som de anså for værdifuld. Franskmændene sendte endog dokumentation hjem til Frankrig for at introducere akupunktoren dér. Der er således en lang

tradition for og erfaring med akupunkturbehandling, som fredeligt sameksisterer med vestlig medicin. Således er alle lægerne uddannede såvel i vestlig som traditionel kinesisk medicin.

Vi har tidligere været på 4 ugers studietur i Vietnam i forbindelse med vore akupunktør-uddannelse, og det var derfor oplagt at vende tilbage dertil for at udbygge vores færdigheder, da vi var meget glade for vores første ophold, som var både spændende og lærerigt. Nedenfor følger en kort beretning om vores ophold, som måske kan inspirere andre til et lignende studie- eller efteruddannelsesforløb.

'Attention please: Eileen Spellerberg and Marchen Risør please go to Gate 33 immediately... ' – ja, således indledtes vor tur til Hanoi i Nordvietnam, hvor vi havde planlagt et 14 dages ophold på "The WHO Collaborating Center for Traditionel Medicine".. Vi var lidt spændte, for kommunikationen med Instituttet havde været mildest talt besværlig – vi fik nemlig aldrig svar på vores telefon-, brev- og e-mail henvendelser. Vi var imidlertid heldige, for selvom de var overraskede, da vi dukkede op, så lykkedes det hurtigt at få stablet et program på benene, og vi kunne starte vores kliniske praksis dagen efter. Vi fik formalia i orden – kopiering af pas og forudbetaling for hele perioden - og en dagsplan på vietnamesisk, hvor navnene på vore undervisere blev understreget. Resten fandt vi sådan nogenlunde ud af efter en senere oversættelse – en dag med ischias, en anden med ansigtslammelser etc. Det blev dog én stor cocktail. Vi "gik" med 6 forskellige læger + tolk. Møde-

tid var 8.30 – 11.00 og 13.30 – 16.00, men eftermiddagssessionen blev ændret til ca. 14.00 fordi indlagte patienter sov til middag.

Vi blev instrueret i nåleindstik, primært til smerterbehandling, der blev anvendt lange nåle og dybe indstik. Antallet af patienter pr. time. varierede meget hos de forskellige læger; jo yngre læger des flere patienter. En af lægerne døbte vi "Hurtigkarl", for hos hende skulle det gå rigtig tjept, og nåleplaceringen var knap så vigtig – ca. i det afsprittede område, som hun afmærkede. 'Electric – electric!', sådan lød det uafbrudt efter nåleplaceringen, - frie ledningsender skulle tilkobles nålene og teorien bag elektrodeplaceringerne varierede noget afhængig af instruktør. Men elektrisk stimulation kan anvendes overalt! ifølge Hanoi – metoden. Det var kun sjældent muligt at være med til forundersøgelse, da indlagte patienter blev undersøgt kl. 6 om morgenen - og vi blev ikke inviteret. Tunge- og puls-diagnose så vi generelt ikke meget anvendt. Vort indtryk var, at almindelige ubalancer blev vurderet og klaret med urtemedicin, smerter med akupunktur og ofte også blokader og B-vitaminindsprøjtninger.

Hos Dr. Khoan høstede vi det største udbytte. Han havde også tilknyttet en akupunktur aspirant og de talte rimeligt engelsk, hvilket muliggjorde en slags dialog. Han behandlede de mere velhavende klienter, lokalet var pænere og renere, der var gardiner og håndvask og kun ganske få patienter. Her lærte vi forskellige massageteknikker, kopsætning samt øvede puls og tunge-diagnose. Desuden overværede vi en behandling med indsættelse af catgut (selvopløselig sytråd) i akupunkturpunkterne hos en astmapatient; dette skulle forlænge effekten af punktstimuleringen i op til 6 uger.

Efter 14 dage noget hektiske dage drog vi til Ho Chi Minh City (tidligere Saigon), hvor vi havde været hos 3 år tidligere. Vi havde genopfrisket deres metode i forvejen, så det var betydelig nemmere at falde ind i rytmen og tempoet med patienterne denne gang. Vi deltog i undersøgelser, fremlagde vores egen diagnose, og fik langt

bedre greb om deres metode, som er et glimrende alternativ til den traditionelle punktkombination herhjemme.

I millionbyen Ho Chi Minh City (tidligere Saigon) findes flere hospitaler, der praktiserer traditionel kinesisk medicin. The Institute of Traditional Medicine and Pharmacology er det største med ca. 200 sengepladser, eget urte-apotek og ambulatorier, der dagligt behandler 300-400 patienter. Hospitalet ligger midt i det mylder og den larm, som byens mere end 9 millioner indbyggere og deres motorcykler skaber. Så snart man går ind ad porten oplever man imidlertid en stemning af ro og harmoni, ligesom man glædes over smukke træer og skulpturer som instituttets leder er mester for. I haven er der en plads til tai chi og Qi gong undervisning og et smukt hus, hvor der bl.a. undervises i yoga. Alle de læger, vi havde kontakt med, dyrker en eller anden form for meditation og mange mødte op kl. 0630 for at praktisere. Vi deltog også de 14 dage, vi var der, og trods de mange mennesker var der ro og fred; det er en dejlig måde at starte dagen på.

Instituttets hospital har flere afdelinger bl.a. et afvænningscenter for narkomaner, en afdeling for patienter med halvsidig lammelse efter hjerneblødning, en intern medicinsk afdeling, en afdeling for stofskiftelidelser og en kræftafdeling. Sengestuerne er lidt af en oplevelse: der er plads til 10-20 patienter, og deres pårørende, som passer dem og aktivt deltager i f.eks. genoptræning. Det er meddanske øjne bemærkelsesværdigt at opleve engagerede læger, som mestrer både vestlig og traditionel medicin såvel som massage og manipulations teknik og med en kærlig omsorg for patienterne.

Instituttet ledes af Dr. Truong Thin, som har introduceret en akupunkturmetode som på nogle punkter adskiller sig fra traditionel akupunktur. Resultaterne taler imidlertid for sig selv! Der anvendes korte nåle og overfladiske indstik, gerne mange nåle dog maksimalt 19. Dr. Le Hung, som er en af de ledende læger på instituttet, mener ikke at man kan opnå

nogen effekt med 2-3 nåle, der skal flere til. Hvor moxa er påkrævet behandles med påsmøring af huden omkring indstikkende med flydende moxa, og de anvender en hårtørrer til at opnå den varmende effekt - og det er ganske virkningsfuldt. Udover akupunktur og urtebehandling suppleres med massage, manipulation og shiatsu som ligeledes udføres af læger.

Patienter, som kommer i ambulatoriet, får akupunkturbehandling dagligt i 2 uger, og vi oplevede rigtig mange som blev kureret for eller fik det væsentlig bedre med bl.a. ansigtssammelser, smerter, gigt, for megen/lidt sexlyst, angst, depression og en række andre sygdomme. Ofte fik patienterne ordineret urtemedicin.

Dr. Le Hung har et igangværende forskningsprojekt med kvinder i overgangsalderen, som går ud på at undersøge om det er muligt at øge østrogenindholdet i blodet med akupunktur, som alternativ til dyr medicinsk behandling af knogleskørhed, hedeture og depressioner. Der blev givet akupunktur 10 gange; derefter blev akupunkturbehandling nedtrappet og der blev suppleret med urtemedicin. Blandt de patienter, der har gennemført behandlingen på nuværende tidspunkt sås en betydende stigning af østrogen. Projektet forventes afsluttet engang i 2004. I forbifarten er det med omtrent samme akupunkturbehandling også muligt at øge det mandlige klientels manglende sexdrive!

Dr. Le Hung kommentar til anvendelse af catgut, som vi så anvendt i Hanoi, var at han selv havde afprøvet den igennem en periode, men mente at catguttene ødelagde akupunkturpunkterne på længere sigt.

Vi fik også fin og lærerig undervisning af Dr. Ngochong. Hun havde udelukkende nye patienter, så her blev rig lejlighed til undersøgelse, tunge- og pulsdiagnose samt behandling.

Ved afslutningen blev vi opfordret til at lave en evaluering af vort ophold på instituttet, med det formål at optimere fremtidige studieophold. Som det fremgår, var vi meget begejstrede for opholdet i Ho Chi Minh City – trods sprogforbistring, den trykkende, fugtige varme og den uafledelige støj fra den helt kaotiske trafik.

'Spild af tid' var vores svar til en italiensk akupunktør i Ho Chi Minh City, da vi blev spurgt om opholdet i Hanoi. Hans venlige kommentar var at 'man spilder aldrig sin tid, men altid får noget med hjem'. Det er ganske korrekt, vi fik trænet indstik og elektrodeplaceringer i Hanoi - men kunsten, elegancen og det gode akupunkturhåndværk finder man på instituttet i Ho Chi Minh City.

Eileen Spellerberg

E-mail: eileen@spellerberg.net

Marchen Risør

E-mail: marchenwulff@hotmail.com